

Prepotència policial a Lleida

Circular amb cotxe per Lleida té els seus al·licients. No és Xicago, però compte amb els perills policials. No parlaré dels embussos crònics i altres incomoditats mòbils sovint fatals. No. Parlo d'un succés que he viscut en primera persona. M'explicaré.

El dimecres 23 de maig, a quarts de dues de la tarda havia tombat la rotonda de la plaça Ricard Vinyes venint de Prat de la Riba, i circulava tranquil pel carril de l'esquerra pel carrer Balmes, quan, de sobte, per la meua dreta m'avança un motorista que devia tenir pressa. Tot seguit toco el claxon indicant-li, amb el gest, que havia fet una maniobra temerària; seguim fins el semàfor de la Creu dels Tres Tombs, i el motorista, ara sí, se situa a la meua esquerra inquirint el perquè del meu avís.

Ara, de viva veu, li dic que si jo hagués canviat de carril recuperant la meua dreta, hauríem topat. "Això no és una carretera", que respon ell. Replico, sarcàstic: "Els motoristes sempre tenen raó". I posant mà a la cartera, ell que m'ensenya un suat carnet de policia, al temps que etziba: "Sóc agent de l'autoritat, i ara el denunciaré!".

S'obre el semàfor i a l'altura de la cafeteria Piazza, em demana la documentació i tota la parafernàlia del cas, retenint-me (li dic que

ting pressa) fins que per telèfon truca a una parella de la guàrdia urbana per a que aixequi la denúncia pertinent (?).

Al cap de cinc minuts es presenten. Redacten, al dictat del policia camuflat, el fet denunciat: "Efectuar un canvi de carril de forma injustificada o incorrecta. El vehicle efectua una maniobra obstaculitzant el carril on circula l'agent denunciat". Així d'arbitrari. I d'impune. L'agent notificador (nº 2286), amablement m'informa que el motorista és un agent secret. Li faig repetir l'enunciat. Ho ratifica. Afegeix que l'agent secret està de servei i, que encara que la seva feina no sigui denunciar automobilistes, ho pot fer, via intermediaris, és a dir, ell. Em miro l'agent secret i li dic "S'ha donat un gustàs, vostè". Somriu. Són les 13'50 hores. L'import de la multa és de 200 euros. Penso recórrer. Inútilment?

Tot plegat no és que la crònica tingui massa importància amb el tsunami que ens està caient al damunt. Que sí. Però un cop a casa, se m'acuden aquestes reflexions:

1) Un policia pot anar per la via cívica, el carrer ciutadà, amb la prepotència instal·lada al paquet (perdó, al carnet) que l'acredita no pas com agent sinó més aviat com a pinxo del barri?

2) Què podria passar quan a aquest policia secreta algú no li doni els bons dies, o li faci mala cara, o li tregui, en el pitjor dels casos, una navalla?

3) Quin és el perfil psicològic exigut als nostres (?) policies?

4) És legal que un agent, per molt secret que sigui, circuli a més de 30 quilòmetres/hora pel centre de la ciutat, i sense el pertinent casc posat?

5) Mentrestant, i a cinquanta metres, a la Plaça Cervantes, al carrer Boters, al casc antic "drogata" que denunciava "Callejeros" de la Cuatro, potser campaven exultants: l'agent secret treia pit davant indefensos ciutadans!

Estaria bé, i no ho dic com a venja (que també, som humans), que l'autoritat competent mantingués una xerradeta amb l'ex-policia secreta de marres: té el número

1867, condueix una Honda matrícula 3884 FNW, i si busqueu a internet, trobareu el seu careto.

Per cert, després de comprar el llibre que havia anat a buscar a l'Abacus, uns cinc minuts llargs, en sortir a pujar al meu cotxe, els tres policies encara estaven allí aparcats. Es petaven de riure. De què? De qui? Prepotència policial?

Marcel·lí Borrell

LLEIDA

Per què un Casal Popular de Joves a Lleida?

Des de fa dos mesos, un grup de joves de la ciutat hem decidit retornar a la ciutat un edifici, abandonat durant anys, amb l'objectiu de crear-hi un espai de trobada de joves i associacions.

Entenem que, en un context de brutals retallades als nostres drets socials, amb el 51% d'atur juvenil i en uns temps on el capitalisme i els valors que aquest imposa resulten hegemònics, el jovent ens veiem

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA es una publicación plural y abierta a todo tipo de opiniones. En esta sección se publicarán todas aquellas cartas que vayan debidamente identificadas y que sean de interés general. No se publicarán cartas con seudónimos o iniciales. Los originales deben presentarse mecanografiados a doble espacio y no superar las veinte líneas de extensión. En caso contrario, LA MAÑANA se reserva el derecho a resumirlas. El envío de textos a esta sección implica la aceptación de estas normas. No se mantendrá correspondencia con los remitentes de las cartas ni se devolverán los originales.